

صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ابْنُ الْكُبُرَى

- آیا مادر هر دو فرزند شهید شده‌ی
- عبدالله بن جعفر طیار، حضرت زینب
- (سلام الله علیہما) بوده است؟

۱. در تعداد و نام فرزندان عبدالله بن جعفر از حضرت زینب (سلام الله علیہما) اختلاف نظر وجود دارد که این موضوع در نقل‌های تاریخی، طبیعی است. اما آنچه در آن اتفاق نظر وجود دارد این است که به هر حال؛ دو فرزند عبدالله بن جعفر به نام‌های «عون» و «محمد» در کربلا به شهادت رسیدند. که براساس منابع تاریخی؛ نام مادر «عون»، حضرت زینب (سلام الله علیہما) بود که برخی با نام «عون اکبر» از او یاد می‌کنند؛ چون عبدالله بن جعفر از جمانه نیز فرزندی با نام عون داشت که از او به «عون اصغر» (کوچک) یاد شده است. و طبق برخی از منابع تاریخی دیگر؛ مادر «محمد» نیز حضرت زینب (سلام الله علیہما) بوده است.

۲. برپایه پژوهش و تحقیق؛ ما در منبعی نیافریم که نام مادر عون اکبر را جمانه ذکر کرده باشند. و اگر - بر فرض - در کتابی نام مادر عون جمانه ذکر شده، مقصود عون اصغر است.

با استعانت از خداوند و با نام او می‌دانیم که هرروز از دهه‌ی عاشورا، منتسب به یکی از شهیدان کربلا است؛ پس فرصت را غنیمت شمرده و هرروز را به پرسش و پاسخ پیرامون یکی از آنها اختصاص می‌دهیم.

- زوز چهارم: طفلان مسلم، فرزندان
- حضرت زینب سلام الله علیہما، برخی
- یاران معروف مانند زهیر و ..

انتساب روز چهارم به شهیدان کربلا، بدین‌گونه است: فرزندان حضرت زینب (سلام الله علیہما)، یا حر بن یزید ریاحی، یا طفلان مسلم یا برخی از اصحاب معروف مثل حبیب بن مظاہر، زهیر و ...

حبیب بن مظاہر: در زیارت امام حسین (علیه السلام) در نیمه شعبان، زیارت رجبیه و زیارت ناحیه مقدسه نام ایشان آمده است. کتاب "حبیب بن مظاہر" پنجمین شماره از مجموعه آشنایی با اسوه‌ها نوشته جواد محدثی است. این کتاب در ۵۲ صفحه، زندگی حبیب بن مظاہر را گزارش کرده است.

حر بن یزید ریاحی: حضرت حر در اثر توبه به جای رسید که دو مرتبه در زیارت رجبیه و یک مرتبه در زیارت ناحیه مقدسه به فیض سلام حضرت امام زمان - علی‌الله‌تعالی فرجه الشریف - نائل گشته است. در جلد پنجم کتاب این رستخیز عام؛ نوشته غلامعلی نادعلیزاده و ویراسته‌ی مسلم نادعلیزاده از جانب حر سخن به میان آمده است.

در ادامه، شباهت پیرامون سایر بزرگواران مذکور را بیان می‌کنیم.

هل من ذَبَّنَ عَنْ حَرْ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ

آیا ملائی داشت تا لازمیم پیامبر
دفع نماید؟

پاسخ به چند شبهه پیرامون عاشورا

علامه قائل است این دو روایت مشابه هم هستند.
ایشان هیچ نقدی بر روایات نیاورده است.

۳. محمد مهدی حائری در معالی السبطین این دو روایت را یکی از کتاب امامی شیخ صدوق و دیگری را از ناسخ التواریخ نقل کرده است.

در برخی منابع پدر این دو طفل را فرزندان یا نوادگان جعفر طیار دانسته‌اند. مسلم است که فرزند جناب جعفر طیار در زمان واقعه کربلا فردی کهنسال باید باشد نه کودک! ثانیاً ایشان فرزندان عبدالله بن جعفر نیز نمی توانند باشند چرا که فرزندان جعفر اسمی آنها مشخص است. علامه محقق عبدالواحد شیخ احمد المظفر می‌نویسد: اینکه این دو طفل از فرزندان مسلم بن عقیل باشند، همچنان‌که صدوق نقل کرده، اقوی و اشهر است.

بنابراین روایتی که می‌گوید این اطفال، از اولاد جعفر یا فرزندان جعفر می‌باشند، دارای خدشه است

زهیر، در این سخن‌انش دو مطلب را بیان می‌کند:

اولاً: دشمنان امام حسین (علیه السلام) را نکوهش می‌کند که شما افراد فریب‌کاری هستید و پیمان شکستید. از این‌جا روشن می‌شود که در میان پیروان بنی‌امیه افرادی بوده‌اند که امام را دعوت کرده‌اند، اما در مقابلش شمشیر کشیدند.

ثانیاً: تعبیرهای: «واكون في حزبه»، «وان اجعل نفسی دون نفسه»، صراحة دارند که «زهیر حسینی و شیعه حسین (علیه السلام) شده» و دست از «عثیانی بودن» برداشته است. لذا اگر ایشان بر عثمانیتش باقی مانده بود، هرگز حاضر نبود به خاطر امام حسین (علیه السلام) جانش را از دست بدهد.

داستان طفلان مسلم سند قوی دارد؟

اختلافات جزئی دال بر بط LAN این قضیه از اساس نیست. علاوه بر طبری که اشاره‌ای به قضیه کرده و شیخ صدوق و خوارزمی که با تفصیل و با اختلافاتی قصه را بیان کرده‌اند، بسیاری از محققان اصل قضیه را پذیرفته‌اند و روایت را در کتاب‌های خویش آورده‌اند که به برخی از آن‌ها اشاره می‌کنیم:

۱. شیخ عباس قی هر چند تفصیل قضیه را پذیرفته، اما از اساس هم روایت را انکار نکرده است.

۲. علامه مجلسی رحمة الله این دو روایت را در بخار الانوار آورده است: ۱. روایت صدوق؛ ۲. روایت از مناقب قدیم.

جناب زهیر آیا عثمانی بوده است؟

«شیعه» به کسانی اطلاق می‌شود، که از شخصی پیروی و متابعت نماید و صرف این‌که فردی محبت آن شخص را داشته باشد، به او «شیعه» نمی‌گویند.

پس افرادی که قبل از واقعه کربلا عثمانی و یا از پیروان ادیان دیگر بودند (همانند وهب نصرانی) وقتی در کربلا به امام پیوستند و در حزب و سپاه آن حضرت قرار گرفتند، ولایت امام را پذیرفتند و با تمام وجود (در اعتقاد و عمل) از ایشان پیروی کردند و خط و اندیشه‌ی طرف مقابل و تمام وابستگی‌ها را از ادیان و مذاهب و رنگ و بوی دیگر رها کردند و با نثار جان و دفاع از حریم اهل بیت پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) پیروی و شیعه بودنشان را ثابت کردند. بنابراین، شهادای کربلا همه شیعه بوده‌اند و آنها که به امام پیوستند، شیعه شدند. شیعه شدن زهیر را بلاذری در کتاب انساب الاشراف، می‌نویسد.

همچنین در تاریخ طبری پاسخ زهیر نسبت به پرسش یکی از دشمنان که چرا در سپاه امام حسین علیه السلام این‌گونه آمده است که: «تصمیم گرفتم که ایشان را یاری کنم و در حزب ایشان باشم و خودم را فدائی ایشان قرار دهم تا حقوق خدا و رسولش را که شما ضایع کردید، حفظ نمایم.»